

[Jens Thoft]

tesystemet er jo, at så mange ting ikke indkomstbeskattes.

Jeg har før nævnt det og vil gerne nævne det igen. Tre af mine gode kolleger købte i 1982 en ejendom til 15 mio. kr. Den er i dag 100 mio. kr. værd. De 85 mio. kr. kan de score skattefrit. Er det rimeligt? Sådan er skattelovgivningen. Den eneste måde, vi kan sikre, at de dog kan komme til at betale bare en lille smule til fællesskabet, er ved at kradse pengene hjem i formueskat. Der er ikke andre muligheder, for indkomstskattereglerne er lavet sådan, at har man haft ejendommen i 7 år, er enhver fortjeneste, uanset hvor stor eller urimelig eller samfundsskadt den måtte være, skattefrit. Det er virkeligheden. Så hullet er systemet. Hvis det var sådan, at vi havde en fuldstændig beskatning af enhver form for kapitalgevinst, af enhver form for spekulationsgevinst, af enhver form for værdistigning på jord og fast ejendom, kunne man efter min mening godt overveje at afskaffe formueskatten. Så er den ikke længere et hensigtsmæssigt middel, så må resten klares ved arveafgifter.

Men virkeligheden er, at man ikke beskatter alle disse kapitalgevinster. Det gælder også værdistigninger på aktier. Der kommer vi ned til et andet punkt, som hr. Bernhard Baunsgaard tog fat på. Det er jo ikke så underligt, at færre og færre virksomheder i de sidste 5-6 år har udbetalt mindre og mindre udbytte, for det var dog tovtligt at udbetale det i udbytte til de stakkels aktionærer, for så skulle de betale skat af det. Næ, det var da bedre at lade aktierne stige i værdi og sørge for med regelmæssige mellemrum at udstede fondsaktier, så kursen for de enkelte aktiebrevne ikke blev større, for så kunne man afhænde aktierne, realisere sin gevinst, realisere sit udbytte, om jeg så må sige, skattefrit. Det er den trafik, der er foregået i stigende omfang, for det skal da være et dårligt selskab, der udbetaler et ordentligt udbytte, når man i stedet for kan udbetale fondsaktier og sørge for, at aktionærerne på den måde bliver skattefrie af fortjenesten. Sådan har selskaberne naturligvis, rådgivet af dygtige revisorer, udnyttet systemet. Der har vi altså endnu et eksempel på, at disse stakkels aktionærer, som hr. Bernhard Baunsgaard fortalte om, der måtte betale det hvide ud af øjnene i formueskat, og som ikke fik en krone i udbytte, ikke altid er så stakkels. Jeg vil da ikke afvise, at man kan have investeret i et firma,

der er gået fallit eller rabundus, og derfor er der intet udbytte, men så er formueskatten på de aktier jo heller ikke det store problem.

Til hr. Skrumsager Skau vil jeg sige, at jeg er da glad for hans gode idé, og den vil jeg da tage med mig. Det er da rigtigt, at den pensionsopsparing, som pensionister har henlagt som meget store formuer, som kapitalpensionsopsparinger eller i forsikringsselskaber, i dag er formueskattefrie. Det er da nok værdt at overveje, om den ikke burde inddrages under formuebeskatning. Det vil vi da tage med i SF, og det vil vi da prøve at undersøge i udvalget. Jeg håber da, at hr. Skrumsager Skau er lige så villig til at støtte det i udvalget, som han har været her i debatten.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo næsten synd at gribe ind i hr. Jens Thofts drømme om de aktiestigninger, der er sket i de sidste år, men det er nu altså få aktier, der er steget i de sidste år. Det kan ikke være det, hr. Jens Thoft taler om, vel? Efter oktober sidste år?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 247:

Forslag til lov om hovedaktionærers m.fl.s formueskat.

Af Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 23/3 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.